

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/86/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6813010066
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Bobor
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6813010066.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí dňa 8.novembra 2018 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Bobora a sudcov JUDr. Ľubomíra Bušika, PhD. a Mgr. Jána Bednára prejednal odvolanie obžalovaných E.. A. P. a D. Z. proti rozsudku Okresného súdu Revúca zo dňa 18. 6. 2018, sp. zn. 2T 12/2013 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaných E.. A. P. a D. Z. sa **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Revúca z 18. 6. 2018, sp. zn. 2T 12/2013 boli obžalovaní E.. A. P. a D. Z. uznaní za vinných z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchatelstva podľa § 20 Tr.zák. na tom skutkovom základe, že od začiatku septembra 2011 do 26.10.2011 v katastri obce L., časť zv. L., v poraste č. XXX, na parcelách č. XXX a XXX/X, registra „E“, evidovaný ako trvalé trávnaté porasty, patriace Lesom SR, š.p., po predchádzajúcej dohode obžalovaného Z. a obžalovaného E.. P. o čistení trávnatých plôch, ktoré mal obžalovaný E.. P. v prenájme od Slovenského pozemkového fondu v susedstve tohto porastu obžalovaný Z. bez povolenia vyrúbal 250 ks stromov buk, dub, hrab, agát a jelša o celkovom objeme 337,50 m³ za účelom ich predaja a získania finančných prostriedkov, pričom obžalovaný E.. P. od neho prijal po predaji dreva nie menej ako 1 730,- €, čo zodpovedá 260-280 prm drevnej hmoty, hoci si bol vedomý, že išlo o nelegálny výrub, a že takéto množstvo dreva nemohlo byť vyrúbané na jemu prenajatých pozemkoch, čím bola Lesom SR, š.p., Odštepny závod Rimavská Sobota spôsobené škody vo výške 18 142,16 €.

Za to okresný súd uložil obžalovanému E.. A. P. podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolností podľa § 36 Trestného zákona a pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, § 56 ods. 1 Trestného zákona, peňažný trest vo výške 1 500,- (tisícpäťsto) Eur. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona, pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, bol uložený obžalovanému náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 (šiestich) mesiacov.

Obžalovanému D. Z. bol uložený podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri nezistení žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a pri nezistení žiadnej priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Trestného zákona, trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody bol podmienene odložený a podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu v trvaní 24 (dvadsaťštyri) mesiacov.

Ohľadom náhrady škody rozhodol okresný súd tak, že podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd uložil obžalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenej strane - Lesy Slovenskej republiky, štátny podnik, Nám. SNP č. 8, 975 66 Banská Bystrica, IČO: 36038351 škodu vo výške 13.469,92

Eur (trinásťtisícštyristošesťdesiatdeväť) spolu s 8,75 % ročným úrokom z omeškania z tejto sumy od 17.8.2012 do zaplatenia.

Svoje rozhodnutie zdôvodnil okresný súd tým, že vykonaným dokazovaním bol preukázaný skutkový stav v zhode s podanou obžalobou. Obrana obžalovaných bola vyvrátená vykonanými dôkazmi. Obžalovaným boli uložené, vzhľadom aj na odstup času, trest peňažný vo výške 1 500,-€ a trest náhradný 6 mesiacov odňatia slobody u obž. E.. A. P. a u obž. D. Z. trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, výkon ktorého mu bol podmienene odložený na skúšobnú dobu 24 mesiacov. Taktiež rozhodol okresný súd o náhrade škody, keď obidvoch obžalovaných zaviazal nahraďiť poškodenej strane Lesy SR, š.p. Banská Bystrica náhradu škody vo výške 13 469,92 €.

Proti rozsudku zahlásili odvolanie obidvaja obžalovaní do zápisnice o hlavnom pojednávaní z 18.6.2018, pričom svoje odvolanie aj písomne zdôvodnili prostredníctvom svojich obhajcov.

Obžalovaný E.. A. P. namietal tú skutočnosť, že vec bola postúpená samosudcom toho istého súdu senátu bez toho, že by sa vykonalo hlavné pojednávanie znovu, teda v inom zložení senátu. Podľa jeho názoru neboli produkované jednoznačné dôkazy, ktoré by mohli tvoriť nepochybný záver o jeho úmysle zmocniť sa cudzej veci a taktiež nebolo preukázané, že by on ako prvý obžalovaný prevzal od spoluobžalovaného Z. sumu 1 730,-€ za odvezené drevo. Samotný obžalovaný tvrdil, že ho on požiadal len o čistenie porastov a nie o výrub stromov s tým, že za každých 10 plnometrov dreva mu Z. zaplatí 65,-€, žiadna dohoda o nelegálnom výrube stromov neexistovala a pokiaľ aj došlo k výrube stromov, toto svojvoľne urobil obž. D. Z.. Ďalej poukazoval na výpoveď svedka A.. D. K., na to, že na pozemkoch sa nachádzali stromy s obvodom menej ako 40 cm, ale aj viac ako 40 cm, obžalovaný Z. patriace stromy Lesom SR vyrúbal napriek tomu, že neboli vyznačené odborným lesným hospodárom. Ďalší svedkovia ako E. L. uvádzali okolnosti ohľadne čistenia porastov a svedok F. o tej skutočnosti, ktoré stromy mu on ako obžalovaný ukazoval, že treba rúbať z pravej strany cesty a tiež z ľavej strany. Obžalovaný pripúšťal, že na mieste, ktoré bolo vyrúbané, sa nachádzali aj hrubé staré buky. Ďalší svedkovia K. Y. uvádzal okolnosti ohľadom ponúknutia dreviny na predaj a svedok H. P. okolnosti ohľadom stretávania sa obžalovaného s D. Z. na mieste činu. Podľa jeho názoru sa okresný súd nevysporiadal s tým, že Štátne lesy SR nie sú vlastníkami predmetných lesov, pretože vlastníci, na ktorých bol výrub uskutočnený, založili spoločenstvo pod názvom Brádko, p.s., Hnúšťa - Ivačka, 981 01 Hnúšťa a aj tomuto spoločenstvu vyplatili za výrub počas ich správy 13 469,92 €. Lesy SR teda nemali právny titul na obhospodarovanie parciel XXX/X vedenej na LV č. XXX pre obec P., kat.ú. L., pretože lesy mali len nájomný vzťah a neboli vlastníkami poľnohospodárskej pôdy, z tohto dôvodu je teda v rozsudku zle označený poškodený. Domáhal sa potom, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/, d/, e/, f/ Tr.por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný Z. mal za to, že svojím konaním nemohol naplniť skutkovú podstatu predmetného prečinu podľa § 212 ods. 1, 3 písm.a/ Tr.zák. formou spolupáchateľstva. Pre takéto konanie sa páchatel musí dopustiť po subjektívnej stránke úmyselného zavinenia, pričom on nemal vedomosť o tom, že parcely, na ktorých sa výrub vykonával, bol vo vlastníctve E.. P. a že tieto má E.. P. v prenájme. Pred výrubom mu tento oznámil, že má povolenie na výrub a keďže sa jednalo o váženého človeka, nemal mu dôvod neveriť, pričom on jeho pracovníkom ukázal v teréne, čo majú rúbať, v zmysle tohto pokynu sa výrub aj uskutočnil. On ako obžalovaný nemal vedomosť o tom, že výrub sa vykonával na parcele, s ktorou E.. P. nie je oprávnený nakladať. Pokiaľ ide o spoluobž. E.. P., tento pravidelne kontroloval miesto výrubu a nikdy nenamietal, že by bol výrub vykonávaný mimo ním určených hraníc. Toto potvrdzoval aj svedok Y. G., keď uviedol, že výrub bol vykonaný v rozsahu, ako to požadoval E.. P., ktorý kontroloval ťažbu aj niekoľkokrát denne a nikdy neupozornil, že sa vykonáva nelegálny výrub. Za vyťažené drevo E.. P. on platil. Jeho konanie teda malo len charakter nedbanlivostného konania, pričom prečin krádeže v zmysle § 212 Tr.zák. je úmyselným trestným činom. Domáhal sa potom, aby krajský súd po preskúmaní veci zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ môže podať odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že prvostupňový súd rozhodol na základe správne zistenom skutkovom stave, pretože mal oporu v dôkazoch, ktoré vykonal na hlavnom pojednávaní.

Podľa § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd stručne a jasne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä pokiaľ si navzájom odporovali. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou obžalovaných a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu.

Ako zistil krajský súd okresný prokurátor podal E.. A. P. obžalobu dňa 20.12.2012. Okresný súd vo veci konal a rozhodol rozsudku zo 7.12.2015 , sp.zn. 2T/12/2013. Na základe odvolania obidvoch obžalovaných, krajský súd uznesením z 13.4.2016, sp.zn. 4To/14/2016 zrušil napadnutý rozsudok, vec vrátil okresnému súdu na nové prejedanie a rozhodnutie. Tento po doplnení dokazovania opätovne rozhodol rozsudkom z 12.12.2016, sp.zn. 2T/12/2013, keď na základe odvolania obžalovaných, ktorí vždy boli uznaní za vinných, opätovne zrušil rozsudok okresného súdu a uznesením zo 6.9.2017, sp.zn. 4To/26/2017 vec vrátil okresnému súdu na nové prejedanie a rozhodnutie.

Okresný súd vo veci konal, zadovážil si vyjadrenie právneho zástupcu Lesov SR, š.p., so sídlom v Banskej Bystrici vo veci týkajúcej sa organizačnej zločky podniku a to Odštepného závodu Rimavská Sobota. Z vyjadrenia právneho zástupcu je zrejmé, že pre určenie poškodeného v prípade neoprávnenej ťažby drevnej hmoty na pozemkoch nie je podstatný vlastnícky ale užívateľský vzťah k pozemku, obdobne ako napr. v prípade krádeže poľnohospodárskych plodín nie je pre určenie poškodeného rozhodujúci vlastnícky vzťah k pôde, ale to, ktorý subjekt predmetnú pôdu na svoju poľnohospodársku činnosť užíva. Samotná poškodená strana vysvetľuje a preukazuje svoje oprávnenie obhospodarovať predmetné lesné pozemky, Lesy SR , š.p. boli v rozhodnom období oprávneným užívať predmetné lesné pozemky z titulu vzťahu k správe lesného majetku vo vlastníctve štátu vystupuje poškodený ako správca majetku na základe zák. 326/2005 Z.z. o lesoch, podľa ktorého správca podľa § 50 ods. 3, 4 vo vzťahu k lesnému majetku vo vlastníctve štátu najmä zabezpečuje jeho ochranu a zastupuje vlastníka pred konaním pred súdom a orgánmi verejnej správy. Obdobne správca postupuje aj vo veciach lesných pozemkov, ktorých vlastnícke právo je sporné. Vo vzťahu k ostatným lesným pozemkom, ak medzi doterajším užívateľom a vlastníkom poľnohospodárskeho a lesného pozemku vzniká medzi nimi nájomný vzťah, z čoho vyplýva, že Stredoslovenské lesy, š.p., odštepný závod Hnúšťa, boli v rozhodnom období obhospodarovateľom lesného porastu a sú poškodená strana.

Obhajca obžalovaného napriek tomuto stanovisku poukazoval na to, že Štátne lesy SR nemali právny titul na obhospodarovanie parciel č. XXX/X vedenej na LV XXX pre obec P., kat.úž. L., keďže sa nejednalo o lesné pozemky, ale o poľnohospodárske pozemky. Z tohto dôvodu zástupca poškodenej strany Lesov SR, š.p., Banská Bystrica, zaslal súdu vyjadrenie, z ktorého je zrejmé, že z registra pozemkových spoločností vedeného Okresným úradom Rimavská Sobota, Pozemkovým a lesným odborom, vyplývalo, že pozemkové spoločstvo Brádno vzniklo dňa 7.3.2017, teda s odstupom 6 rokov od udalosti. Za tohto stavu nebolo potrebné podľa jeho názoru bližšie dokazovať tú skutočnosť, kto je poškodený.

Na základe takto doplneného dokazovania okresný súd mal za to, že obidvaja obžalovaní svojím konaním naplnili skutkovú podstatu prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm. a/ Tr.zák., formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr.zák.

Krajský súd sa s týmito právnymi závermi uvedenými v rozsudku okresného súdu plne stotožňuje a má za to, že obžalovaní spoločným konaním si prisvojili cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a činom spôsobili väčšiu škodu. Tento stav vyplýva z vykonaného dokazovania, z výsluchu obžalovaných, svedkov A.. D. K., A. F., E. L., S. L., Y. G., E. E., K. E., V. E., E. H., S. L., K. Y., B. R. a H. P. a taktiež z prečítania výpovedí svedkov so súhlasom oprávnených strán.

Pokiaľ ide o vykonané dokazovanie, bolo objektívne preukázané, že obž. D. Z. od začiatku septembra 2011 do 26.10.2011 v kat. obce L., časť zvanej L., na poraste č. XXX, na parcelách, ktoré boli evidované ako trvalé trávnaté porasty patriace Lesom SR, š.p., vykonal výrub , pritom tento výrub vykonal po predchádzajúcej dohode s obž. E.. A. P., ktorý mu ukázal priestor, kde mal obžalovaný vykonať výrub, pričom obžalovaný E.. P. prijal od D. Z. celkovo 1 730,-€, čo vyplýva z vyjadrenia obžalovaného Z., pričom drevo si ponechal obž. D. Z. a takto bola spôsobená škoda vo výške najmenej 18 142,16 €.

Pokiaľ ide o tvrdenia obž. E.. P., že obž. D. Z. vykonal svojvoľný výrub , tu treba poukázať na obranu obž. Z., keď tento uvádza, že obž. E.. P. mu ukázal len priestory, kde je potrebné rúbať, pričom tento výrub bol vykonaný bez obmedzenia, o čom vedel aj E.. A. P., ktorý chodil obž. Z. kontrolovať denno-denne, pretože obžalovaný Z. platil obž. E.. P. za vyťažené drevo a za každý odvoz automobilom V3s. Pokiaľ obž. P. namietal tú skutočnosť, že obžalovaný Z. so svojimi ľuďmi vyrubuje aj stromy neoprávnene, veľkého vzrastu a na iných pozemkoch, mohol hocikedy zakročiť a zamedziť pokračovanie výrubu, čo však nikdy neurobil.

Pokiaľ ide o obranu obž. Z., že nemohol spáchať prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, 3 písm.a/ Tr.zák., pretože konal z nevedomosti a z nedbanlivosti, krajský súd poukazuje na tú skutočnosť, že podľa § 15 písm. a/ Tr.zák. trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel chcel spôsobom uvedeným v zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom alebo písm.b/ vedel, že svojím konaním môže takéto porušenie alebo ohrozenie spôsobiť a pre prípad, že ho spôsobí, bol s tým uzrozmenný. Obžalovaný D. Z. teda spáchal úmyselný prečin formou vedomého konania , pretože vedel, že svojím konaním môže dôjsť k porušeniu alebo ohrozeniu majetku a bol s tým uzrozmenný.

Konanie obidvoch obžalovaných bolo tak priliehavo právne kvalifikované ako prečin krádeže formou spolupáchatelstva podľa § 20, § 212 ods. 1, 3 písm.a/ Tr.zák.

Pri ukladaní trestov u obžalovaných nepochybil prvostupňový súd ani v tom smere, keď dôsledne sa riadil zásadami ukladania trestov, tak ako ich má na mysli ust. § 34 ods. 1, 4 Tr. zák. Trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Prvostupňový súd prihliadol na všetky okolnosti prípadu, u obž. E.. A. P. na tú skutočnosť, že sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený a potom obžalovanému uložil symbolický trest a to peňažný trest vo výške 1 500,-€ a pre prípad nevyožiteľnosti tohto trestu, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov.

Pokiaľ ide o obž. D. Z., bolo potrebné prihliadnuť, ako aj správne poukazuje okresný súd, k tej skutočnosti, že obžalovaný má v odpise RT sedem záznamov, aj za majetkovú trestnú činnosť, posledné odsúdenie má obžalovaný rozsudkom OS Lučenec, z 2.6.2015, sp.zn. 2T/62/2015 pre zločin úverového podvodu podľa § 222 ods. 3 Tr.zák., keď mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov, s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 4 rokov, teda do 29.1.2018 , pričom v skúšobnej dobe sa obžalovaný osvedčil. Za tohto stavu uložený trest vo výmere 18 mesiacov, s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 24 mesiacov je trest zákonný, potrebný k prevýchove obžalovaného i k ochrane spoločnosti.

Obidva tresty u obžalovaných tak majú zabezpečiť ochranu spoločnosti pred neustále narastajúcimi neoprávnenými výrubmi lesov.

Pokiaľ ide o náhradu škodu, okresný súd v skutkovej vete ustálil celkovú spôsobenú škodu Lesom SR, š.p., Rimavská Sobota vo výške 18 142,16 €, pričom zaviazal obidvoch obžalovaných nahraďiť spôsobenú škodu Lesom SR vo výške 13 469,92 €, teda nie v takej výške, ako je to uvedené v skutkovej vete rozsudku. Toto pochybenie krajský súd napraviť nemohol s prihliadnutím k tomu, že odvolanie nebolo podané okresným prokurátorom v neprospech obžalovaných.

Z týchto dôvodov krajský súd odvolanie obžalovaných E.. A. P. a D. Z. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.